

Χριστουγεννιάτικα ξυλοκέρατα

Αξέχαστα εκείνα τα φτωχικά μα χαρούμενα Χριστούγεννα. Πέντε παιδιά από τα εννέα γύρω στο χαμηλό τραπέζι, παραμονές Χριστουγέννων. Παίζαμε τη σβούρα - πάρτα όλα. Τούτη τη φορά δεν παίζαμε με στραγάλια γιατί σε κάθε γύρο τρώγαμε και από ένα. Γι' αυτό τα αντικαταστήσαμε με φασόλια. Βάλε 2. Πάρε 4. Βάλε 3, Πάρτα όλα. Το μάτι στο ρολόι πότε θα πάει 12 μεσάνυχτα να πάμε να τραγουδήσουμε τα κάλαντα. Πλεκτές κάλτσες, κανούργιες γαλότσες με δύο κουμπιά στο πλάι. Το παλιό της μεγαλύτερης αδερφής με τις μεγάλες τσέπες. Ένα ζεστό σκουφάκι ήτανε απαραίτητο για το ορεινό χωριουδάκι. Η ώρα 12 συγκεντρωθήκαμε, τέσσερις στην παρέα. Το χιόνι έφθανε ως το γόνα. μα τούτο το χαρμόσυνο γεγονός μας έκανε να αφηφούμε τα πάντα. Το πρώτο σπιτί στη γειτονιά σαν άκουσε: «Καλήν ημέρα άρχοντες» με τη λαμπάδα στο χέρι όλο χαρά. «Και του Χρόνου», «Και του Χρόνου». «Χρόνια Πολλά» παιδιά. Οι τσέπες μας γέμισαν στραγάλια και σταφίδες. Ήτανε όπι έπρεπε να φάμε τις σταφίδες να ζεσταθούμε. Πιο κάτω συναντήσαμε μια άλλη παρέα. Είχανε κάνει ένα ξύλινο κουτί, στο επάνω μέρος είχε ένα αστέρι και μέσα ένα κερί αναμένο. Μας άρεσε η ιδέα τους, όμως εκείνη την ώρα ήτανε αδύνατο να βρούμε και εμείς ένα κουτί. Σκέφτηκα πως η μητέρα μου είχε στο υπόγειο χειμωνιάτικες κολοκύθες.

Πήραμε μια, την κόψαμε στο πίσω μέρος, την αδειάσαμε, της ανοίξαμε μάτια και στόμα και μέσα βάλαμε μια λαμπάδα από αγνό κερί. Στην άλλη πόρτα μας δόσανε ξυλοκέρατα. Η γιαγιά που είδε την κολοκύθα τρόμαξε. «Τι είναι αυτό παιδιά μου και τρόμαξα;» «Μη φοβάσαι γιαγιά. Πιάσαμε τον Ηρώδη και τον αποκεφάλισαμε για να γλυτώσουν τα παιδιά, φέτος νά 'ρθουν να σου τραγουδήσουν τα Κάλαντα». «Και του χρόνου γιαγιά». «Και του χρόνου παιδιά μου.»

Στο πιο πάνω σπιτί δε μας ανοίξαν. Γιατί άραγε; Ίσως να μην είχαμε να μας κεράσουν και ντραπήκανε ν' ανοίξουν την πόρτα τους. Εμείς όμως είπαμε τα Κάλαντα και τραγουδήσαμε «σ' αυτό το σπιτί που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει, κι ο νοικοκύρης του σπιτιού, χίλια χρόνια να ζήσει. Από σπιτί σε σπιτί, μπορεί να μαζέψαμε 2+ οκάδες ξυλοκέρατα. Η λαμπάδα τελείωσε και την κολοκύθα τη στήσαμε σ' ένα φράχτη. Αχ και να μπορούσα στις μέρες μας να μάθω ποιος είναι ο υπεύθυνος Ηρώδης, ο πλεονέκτης να τον αποκεφαλίσω. Ίσως περισέψει καμιά μπουκιά ψωμί για τα παιδιά της Αφρικής να γιορτάσουν κι αυτά τα πραγματικά Χριστούγεννα.

Η σκέψη μου πάλι πάει στο παινίδι, πάρε 2, βάλε 2, πάρε 3, Πάρτα όλα. Τα μάτια μου γεμίσανε δάκρυα. Και σας το λέω, από καρδιά πάρτε τα όλα τα καλά της Αυστραλίας, τα δολλάρια δεν τα θέλω. Ας γινότανε να ξαναγυρίσω σ' εκείνα τα φτωχικά μ' αληθινά Χριστούγεννα έστω και με λίγα οπασμένα ξυλοκέρατα.

Αικατερίνη Μπαλούκα

ΑΓΙΑ ΝΥΧΤΑ

ΗΘΕΛΑ νά'μουνα για λίγο στη μακρινή αυτή σπηλιά να αντικρίσω τον Χριστούλη που 'ρθε στη γη όλο χαρά.

Να δω την Αγια Μαρία τον Άγιο εκείνο Ιωσήφ, να πάρω το παιδί στα χέρια κι η καρδιά μου να χαρεί.

Βοσκοί πολλοί και βοσκοπούλες τον προσκηνούσαν ταπεινά κι οι γέροι οι μάγοι γονατίσαν που ήρθαν από μακριά.

Ξερά χορτάρια απομείναν μέσα στα παλιά παχνιά να τ' απλώσω να ξαπλώσει να του ζεστάνω τη γωνιά.

Να λάμψω εγώ σαν αστεράκι να πάρω λίγη ευωδιά να έχω μέσα μου αγάπη και να το λέω στα παιδιά.

Χριστούγεννα με την Αικατερίνη Μπαλούκα